

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 94/62/EK IRÁNYELVE**
(1994. december 20.)
a csomagolásról és a csomagolási hulladékról
(HL L 365., 1994.12.31., 10. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (2003. szeptember 29.)	L 284	1	2003.10.31.
► <u>M2</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 2004/12/EK irányelve (2004. február 11.)	L 47	26	2004.2.18.
► <u>M3</u>	Az európai parlament és a tanács 2005/20/EK irányelve (2005. március 9.)	L 70	17	2005.3.16.
► <u>M4</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 219/2009/EK rendelete (2009. március 11.)	L 87	109	2009.3.31.

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 94/62/EK
IRÁNYELVE**

(1994. december 20.)

a csomagolásról és a csomagolási hulladékról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100a. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 189b. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel a csomagolással és csomagolási hulladékkal való gazdálkodásra vonatkozó eltérő nemzeti intézkedéseket összhangba kell hozni egyfelől azok környezetre gyakorolt bármilyen hatásának megakadályozása vagy csökkentése érdekében, ezáltal biztosítva a környezetvédelem magas fokát, másfelől a belső piac működésének biztosítása végett, és a Közösségen belüli kereskedelmet gátló akadályok, valamint a verseny torzításának és korlátozásának elkerülése érdekében;

mivel a csomagolási hulladék keletkezésének megakadályozására legjobb eszköze a csomagolás összmennyiségének csökkentése;

mivel az irányelv célkitűzéseinek kapcsán fontos tiszteletben tartani azt az általános elvet, hogy valamely tagállamnak a környezet védelmére irányuló intézkedései nem akadályozhatják a többi tagállamot ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósításában;

mivel a hulladék csökkentése elengedhetetlen a fenntartható növekedés szempontjából, amelyet külön megemlít az Európai Unióról szóló szerződés;

mivel az irányelvnek ki kell terjednie a forgalomba hozott csomagolás minden típusára és minden csomagolási hulladékra; mivel éppen ezért az emberi fogyasztásra szolgáló folyadékok tartályairól szóló, 1985. június 27-i 85/339/EGK tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾ hatályon kívül kell helyezni;

mivel a csomagolás lényeges társadalmi és gazdasági funkcióval rendelkezik, ezért az ezen irányelvbe foglalt rendelkezéseket a csomagolás vagy csomagolt áruk minőségét és fuvarozását érintő más meghatározó szabályok sérelme nélkül kell alkalmazni;

mivel a Közösségnek a hulladékpolitikáról szóló 1990. május 7-i tanácsi állásfoglalásában ⁽⁵⁾ és a hulladékokról szóló 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁶⁾ foglalt hulladékgazdálkodási stratégiájával összhangban, a csomagolással és a csomagolási hulladékkal való gazdálkodásnak elsősorban a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére kell irányulnia, kiegészülve a csomagolás újrahasználatát, az újrafeldolgozást és a csomagolási hulladék hasznosításának más formáit célzó alapelvekkel az ártalmatlanítandó hulladék mennyiségének csökkentésére;

⁽¹⁾ HL C 263., 1992.10.12., 1. o. és HL C 285., 1993.10.21., 1. o.

⁽²⁾ HL C 129., 1993.5.10., 18. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1993. június 23-i véleménye (HL C 194., 1993.7.19., 177. o.), a Tanács 1994. március 4-i közös álláspontja (HL C 137., 1994.5.19., 65. o.) és az Európai Parlament 1994. május 4-i határozata (HL C 205., 1994.7.25., 163. o.). Megerősítve 1993. december 2-án (HL C 342., 1993.12.20., 15. o.). Az Egyeztető Bizottság 1994. november 8-i együttes szövegtervezete.

⁽⁴⁾ HL L 176., 1985.7.6., 18. o., a legutóbb a 91/629/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL C 122., 1990.5.18., 2. o.

⁽⁶⁾ HL L 194., 1975.7.25., 39. o., a legutóbb a 91/156/EGK irányelvvel (HL L 78., 1991.3.26., 32. o.) módosított irányelv.

▼B

mivel, amennyiben tudományos és technológiai eredmények állnak rendelkezésre, a hasznosítási eljárások tekintetében, az újrahasználatot és az újrafeldolgozást kell előnyben részesíteni tekintettel környezeti hatásaikra; mivel ez azt igényli, hogy a tagállamokban olyan rendszereket állítsanak fel, amelyek garantálják a használt csomagolás és/vagy csomagolási hulladék visszaváltását; mivel, amint lehetséges, életciklus-elemzést kell végezni annak érdekében, hogy világos hierarchiát lehessen felállítani az újrahasználható, újrafeldolgozható vagy egyébként újrahasznosítható csomagolások között;

mivel a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére megfelelő intézkedéseket kell hozni, beleértve a tagállamok által ezen irányelv célkitűzéseivel összhangban hozott kezdeményezéseket is;

mivel a tagállamok a Szerződéssel összhangban bátoríthatják azon csomagolások újrahasználati rendszereit, amelyeket a környezetet kímélően lehet újra használni annak érdekében, hogy kihasználják e rendszereknek a környezet védelméhez való hozzájárulását;

mivel környezetpolitikai szempontból az újrafeldolgozást a hasznosítás fontos részének kell tekinteni, különös figyelemmel az energia és az elsődleges nyersanyagok felhasználásának, valamint a végső ártalmatlantásra kerülő hulladék mennyiségének a csökkentése érdekében;

mivel az energetikai hasznosítás a csomagolási hulladék hasznosításának egyik hatékony eszköze;

mivel a tagállamok által a csomagolási hulladék újrahasznosítására és újrafeldolgozására vonatkozóan kitűzött célokat bizonyos tartományokon belül úgy kell meghatározni, hogy azok figyelembe vegyék a tagállamok eltérő helyzetét, és elkerüljék azt, hogy a kereskedelem útjába akadályokat állítsanak, és torzítsák a versenyt;

mivel annak érdekében, hogy középtávon eredményeket lehessen elérni, és a gazdasági szereplők, a fogyasztók és a hatóságok részére a szükséges hosszú távú perspektíva biztosítása érdekében, középtávú határidőt kell kitűzni a fent említett célok elérésére, és hosszabb távú határidőt kell kitűzni egy későbbi szakaszban e célkitűzések számottevő fokozására tekintettel meghatározandó célok számára;

mivel az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság jelentései alapján vizsgálni köteles a tagállamokban a fent említett célok elérésére irányuló munkában szerzett gyakorlati tapasztalatokat, valamint a tudományos kutatás és az értékelési eljárások eredményeit, mint amilyenek például az ökológiai mérlegek;

mivel azon tagállamok részére, amelyek programokat indítottak vagy fognak indítani e célkitűzés-tartományokon túlmenően, lehetővé kell tenni, hogy e célkitűzéseket kövessék a környezetvédelem magas szintje érdekében azzal a feltétellel, hogy az intézkedések nem eredményeznek zavarokat a belső piacon, és nem akadályoznak más tagállamokat abban, hogy eleget tegyenek az irányelvnek; mivel a Bizottságnak megfelelő vizsgálat után jóvá kell hagynia ezeket az intézkedéseket;

mivel másfelől bizonyos tagállamok részére lehetővé lehet tenni, hogy alacsonyabb szintű célkitűzéseket fogadjanak el e tagállamok sajátos körülményei folytán, azzal a feltétellel, hogy az általános határidőn belül teljesítik a hasznosításra megszabott minimális célkitűzést, és az általános célkitűzéseket is teljesítik egy későbbi határidőig;

mivel a csomagolással és a csomagolási hulladékkal való gazdálkodás azt követeli meg a tagállamoktól, hogy a visszajuttatásra, összegyűjtésre és hasznosításra megfelelő rendszereket hozzanak létre; mivel e rendszereknek nyitva kell állniuk minden érdekelt fél részvétele előtt, és rendeltetésük szerint kerülniük kell az importált termékekkel szembeni hátrányos megkülönböztetést, valamint a kereskedelem útjába állított akadályokat vagy a verseny eltorzítását, és garantálniuk kell a csomagolás és csomagolási hulladék lehetséges legnagyobb mértékű visszajuttatását a Szerződéssel összhangban;

▼B

mivel a csomagolás közösségi jelölésének kérdése további vizsgálatot igényel, de erről a Közösségnek a közeljövőben kell döntést hoznia;

mivel annak érdekében, hogy a minimumra lehessen csökkenteni a csomagolásnak és a csomagolási hulladéknak a környezetre gyakorolt hatását, és el lehessen kerülni a kereskedelem akadályozását és a verseny eltorzítását, arra is szükség van, hogy meghatározzuk a csomagolás összetételére, valamint újrahasználatos és hasznosítható (ideértve az újrafeldolgozást) jellegére vonatkozó lényeges követelményeket;

mivel a káros fémek és más anyagoknak a csomagolásban való jelenlétét korlátozni kell, tekintettel azok környezetre gyakorolt hatására (különösen annak fényében, hogy azok a csomagolóanyagok égetésekor létrejövő füstgázba vagy a hamuba kerülnek, vagy lerakáskor a csurgalékvízbe jutnak); mivel a csomagolási hulladék mérgező jellege csökkentésének első lépéseként létfontosságú az ártalmatlan nehézfémeknek a csomagolásban való jelenlétét megakadályozni, vagy ellenőrizni azt, hogy ilyen anyagok ne kerülhessenek a környezetbe, a kivételeket a Bizottságnak kell egyes meghatározott esetekre vonatkozóan a bizottsági eljárás alapján meghatározni;

mivel az újrafeldolgozásnak magas szintjét kell elérni, és az egészségügyi és biztonsági problémákat el kell kerülni azoknál a személyeknél, akik a csomagolási hulladék összegyűjtését és feldolgozását végzik, azért e hulladékoknál lényeges az, hogy ezeket már a forrásuknál különválasztva gyűjtsék;

mivel a csomagolás gyártására előírt követelmények nem vonatkoznak ezen irányelv hatálybalépésének időpontja előtt egyes adott termékekhez használt csomagolásra, mivel ugyancsak szükséges az átmeneti időszak a csomagolás kereskedelme területén;

mivel az összes lényeges követelményeknek eleget tevő csomagolás forgalomba hozataláról szóló rendelkezés időzítésénél figyelembe kell venni azt a tényt, hogy előkészületben vannak európai szabványok az illetékes szabványügyi szerv részéről; mivel azonban haladéktalanul alkalmazni kell a nemzeti szabványokkal való összhangot bizonyító rendelkezéseket;

mivel a lényeges követelményekre és más kapcsolódó kérdésekre vonatkozó európai szabványok készítését támogatni kell;

mivel az irányelv által biztosított intézkedések magukban foglalják a hasznosító és az anyagában hasznosító kapacitások, valamint a hasznosított csomagolóanyag piaci értékesítésének fejlesztését;

mivel a hasznosított csomagolóanyagnak a csomagolásban való felhasználása nem mondhat ellent a higiénia, az egészségügy és a fogyasztóvédelem vonatkozó rendelkezéseinek;

mivel a csomagolásra és a csomagolási hulladéokra vonatkozó, az egész Közösségre kiterjedő adatokra van szükség annak figyelemmel kísérése érdekében, hogy hogyan valósulnak meg ezen irányelv célkitűzései;

mivel lényeges az, hogy mindazok, akik részt vesznek a csomagolás és a csomagolt termékek előállításában, felhasználásában, importjában és forgalmazásában, jobban tudatára ébredjenek, hogy milyen mértékben válik a csomagolóanyag hulladékká, és hogy a „szennyező fizet” elv alapján felelősséget vállaljanak e hulladékért; mivel az ezen irányelvben foglalt intézkedések kialakításának és megvalósításának magában kell foglalnia és meg kell követelnie minden résztvevő szoros együttműködését, ahol ennek helye van, a felelősség megosztott voltának szellemében;

mivel a fogyasztók kulcsszerepet játszanak a csomagolással és a csomagolási hulladékkal való gazdálkodásában, és így megfelelően tájékoztatni kell őket annak érdekében, hogy ehhez igazítsák magatartásukat és hozzáállásukat;

mivel a 75/442/EGK irányelv szerinti hulladékgazdálkodási tervekbe a csomagolással és csomagolási hulladékkal való gazdálkodásról szóló

▼B

külön fejezet beiktatása fog hozzájárulni az irányelv hatékony végrehajtásához;

mivel az irányelv célkitűzéseinek elérését megkönnyítendő helyénvaló lehet a Közösség és a tagállamok számára, hogy gazdasági eszközöket alkalmazzanak a Szerződés rendelkezéseinek megfelelően azért, hogy elkerüljék a protekcionizmus új formáit;

mivel a tagállamoknak, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1983. március 28-i 83/189/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ sérelme nélkül, értesíteniük kell a Bizottságot minden megtenni kívánt intézkedés tervezetéről azok elfogadása előtt úgy, hogy meg lehessen állapítani, eleget tesznek-e az irányelvnek vagy sem;

mivel a csomagolás azonosítási rendszerre és az adatbázis rendszerre vonatkozó adatlapok tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzájárítását bizottsági eljárással kell biztosítani a Bizottságnak;

mivel szükség van konkrét intézkedések meghozatalára annak érdekében, hogy leküzdjük mindazokat a nehézségeket, amelyek az irányelv végrehajtásánál felmerülnek, ahol ez helyénvaló, ehhez ugyanazt a bizottsági eljárást kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Célkitűzések

(1) Ezen irányelv célja, hogy összhangba hozza a csomagolással és csomagolási hulladékkal való gazdálkodásra vonatkozó nemzeti intézkedéseket, egyfelől annak érdekében, hogy megakadályozza azoknak a tagállamok és a harmadik országok környezetére gyakorolt hatását, vagy csökkentse e hatást, ilyen módon biztosítva a környezet védelmének magas szintjét, és másfelől hogy biztosítsa a belső piac zavartalan működését, valamint megakadályozza a kereskedelem útjába állított akadályokat, és a verseny torzítását és korlátozását a Közösségen belül.

(2) Ebből a célból az irányelv olyan intézkedéseket rögzít, amelyek elsősorban a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére, további alapelvként pedig a csomagolóanyag újrahasználatára, vagy a csomagolási hulladék anyagában történő vagy más módon történő hasznosításának más formáira, és ilyen módon e hulladék végső ártalmatlanságának csökkentésére irányulnak.

2. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelv hatálya kiterjed valamennyi, a Közösségben forgalomba hozott csomagolásra, valamint csomagolási hulladéokra, függetlenül attól, hogy az ipari, kereskedelmi, hivatali, üzleti, szolgáltatási, háztartási vagy bármilyen más szinten keletkezik, tekintet nélkül azok anyagára.

(2) Az irányelvet a csomagolás meglévő minőségi követelményeinek, mint amilyenek például a csomagolt termékek biztonságára, egészségvédelmére és higiénijára vonatkozó követelmények, a meglévő szállítási követelmények, illetve a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ sérelme nélkül kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 109., 1983.4.26, 8. o., a legutóbb a 92/400/EGK irányelvvel (HL L 221., 1992.8.6, 55. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o.

▼ B

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. *csomagolás*: valamennyi olyan, bármilyen tulajdonságú anyagból készült termék, amelyet áruk befogadására, megővésére, kezelésére, szállítására és bemutatására használnak, a nyersanyagoktól a feldolgozott cikkekig, a termelőtől a felhasználóig vagy a fogyasztóig. Az ugyanilyen célra használt, egyutas cikkeket ugyancsak csomagolásnak kell tekinteni.

A „csomagolás” csak az alábbiakból áll:

- a) fogyasztói vagy elsődleges csomagolás, amely értékesítési egységet képez a végső felhasználó vagy fogyasztó számára a vásárláskor;
- b) gyűjtő- vagy másodlagos csomagolás, amely a vásárlás helyén meghatározott értékesítési egységet foglal össze, amennyiben az egységeket ilyenként értékesítik a végső használó vagy fogyasztó részére, vagy amennyiben az csupán a polcok feltöltésének eszközéül szolgál az értékesítés helyén; azt a termékről a termék tulajdonságainak változtatása nélkül el lehet távolítani;
- c) szállítási vagy harmadlagos csomagolás, a fogyasztói vagy gyűjtőcsomagolás kezelését és szállítását, továbbá a fizikai kezelésnél és szállításkor történő károsodás elkerülését elősegítő csomagolás. A szállítási csomagolás nem foglalja magában a közúti, vasúti, vízi és légi közlekedésben használatos konténerket.

▼ M2

A „csomagolás” meghatározása továbbá a következőkben meghatározott kritériumokon alapul. Az I. mellékletben felsorolt tételek e kritériumok alkalmazására vonatkozó szemléltető példák.

- i. Csomagolásnak kell tekinteni a tételleket, ha a fenti meghatározásnak a csomagolás által még biztosított egyéb funkciók sérelme nélkül megfelelnek, kivéve, ha a tétel a termék szerves része és a kérdéses termék tárolásához, eltartásához vagy megőrzéséhez annak teljes élettartama alatt szükséges, és az elemeket együttes felhasználásra, fogyasztásra vagy értékesítésre szánták.
- ii. Az eladási helyen történő megtöltésre tervezett és szánt tételleket és az eladási helyen eladott, megtöltött vagy ott történő megtöltésre tervezett és szánt „eldobható” tételleket csomagolásnak kell tekinteni, amennyiben csomagolási funkciót látnak el.
- iii. A csomagolásba beépülő csomagoló összetevőket és kiegészítő elemeket azon csomagolás részének kell tekinteni, amelyikbe azokat beépítették. Egy termékre közvetlenül ráakasztott vagy ahhoz rögzített, csomagolási funkciót ellátó kiegészítő elemeket csomagolásnak kell tekinteni, kivéve, ha azok a termék szerves részei, és az elemeket együttes fogyasztásra vagy értékesítésre szánták.

▼ M4

A Bizottság adott esetben megvizsgálja és szükség esetén felülvizsgálja az I. mellékletben a csomagolás meghatározásához megadott szemléltető példákat. Prioritásként a következő tétellekkel kell foglalkozni: CD- és videokazetta-tokok, virágcserépek, olyan csövek és hengerek, amelyekre valamilyen hajlékony anyag van felcsévélve, öntapadós címkék hordozópapírja és csomagolópapír. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 21. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni;

▼ M2

2. *csomagolási hulladék*: minden csomagolás vagy csomagolóanyag, amelyre kiterjed a 75/442/EGK irányelv hulladékmeghatározása, kivéve a termelési maradványokat;
3. *csomagolási hulladék kezelése*: a 75/442/EGK irányelv által meghatározott hulladékkezelés;
4. *keletkezés megelőzése*: az alábbiak mennyiségének, valamint a környezetre gyakorolt ártalmas hatásának csökkentése:
 - a csomagolásban és a csomagolási hulladékban lévő anyagok,
 - csomagolás és csomagolási hulladék a termelés, az értékesítés területén, forgalmazás, felhasználás és ártalmatlanítás szakaszaiban,
 különösen a „tisztá” termékek és technológiák kifejlesztésének segítségével;
5. *újrahasználat*: olyan művelet, amellyel a csomagolást, amelyet úgy terveztek és arra szántak, hogy életciklusa alatt egy minimális számú fordulót vagy visszatérést teljesítsen, az eredeti célra újratöltik vagy felhasználják, a piacon jelen lévő és a csomagolás újratöltését lehetővé tévő segédtermékek felhasználásával vagy azok nélkül; az újrahasznált csomagolás csomagolási hulladékká válik, amikor azt már tovább nem használják;
6. *hasznosítás*: mindazok az alkalmazható műveletek, amelyekről a 75/442/EGK irányelv II.B. melléklete rendelkezik;
7. *újrafeldolgozás*: a hulladékká vált anyagoknak gyártási eljárások során történő újrafeldolgozása, azok eredeti használati céljára vagy más célokra, beleértve a szerves újrafeldolgozást, de kizárva az energetikai hasznosítást;
8. *energetikai hasznosítás*: az éghető csomagolási hulladék felhasználása, közvetlen égetés útján energia termelésére, más hulladékkal együtt vagy anélkül, de a hő visszanyerésével;
9. *szerves újrafeldolgozás*: a csomagolási hulladék biológiai úton lebontható részeinek aerob (komposztáló) vagy anaerob (biológiai úton metángázt termelő) kezelése ellenőrzött körülmények között, mikroorganizmusok segítségével, stabilizált szerves anyagmaradékot vagy metángázt eredményezve. A lerakás nem tekinthető szerves újrafeldolgozási formának;
10. *ártalmatlanítás*: mindazok az alkalmazható intézkedések, amelyeket a 75/442/EGK irányelv II.A. melléklete felsorol;
11. *gazdasági szereplők*: a csomagolás vonatkozásában a csomagolóanyagok szállítói, a csomagolás előállítói és hasznosítói, töltői és felhasználói, importőrjei, kereskedői és forgalmazói, a hatóságok és a közjogi szervezetek;
12. *önkéntes megállapodás*: az a hivatalos megállapodás, amelyet a tagállam illetékes hatóságai és az érintett gazdasági ágazatok kötnek, melynek nyitva kell állnia minden olyan résztvevő előtt, aki teljesíteni kívánja a megállapodás feltételeit, az irányelv célkitűzéseinek elérése céljából.

▼ M2

4. cikk

Megelőzés

(1) A tagállamok a 9. cikkel összhangban a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzése érdekében tett intézkedéseken túlmenően biztosítják más megelőző intézkedések megvalósítását.

Ilyen egyéb intézkedések lehetnek nemzeti programok, a csomagolás környezeti hatásának minimálisra csökkentésével kapcsolatos gyártói felelősség bevezetésére irányuló projektek vagy más, megfelelő esetben

▼M2

a gazdasági szereplőkkel folytatott konzultáció alapján elfogadott intézkedések, amelyek célja, hogy összefogják a tagállamokon belül a megelőzéssel kapcsolatban hozott számos kezdeményezést, és kihasználják azok előnyeit. Ezeknek meg kell felelniük ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott célkitűzéseknek.

(2) A Bizottság segíti a megelőzés előmozdítását azáltal, hogy a 10. cikkel összhangban ösztönzi a megfelelő európai szabványok kialakítását. A szabványok a 9. és 10. cikkel összhangban a csomagolás környezeti hatásának minimálisra csökkentését célozzák.

(3) A Bizottság megfelelő esetben javaslatokat tesz olyan intézkedésekre, amelyek ezen lényegi követelmények betartásának erősítését és kiegészítését, valamint annak biztosítását szolgálják, hogy új csomagolás csak akkor kerüljön forgalomba, ha a gyártó a csomagolás alapvető funkcióinak csorbítása nélkül minden szükséges intézkedést megtett a csomagolás környezeti hatásának csökkentésére.

▼B*5. cikk***Újrahasználat**

A tagállamok előmozdíthatják az olyan csomagolás újrahasználati rendszereit, amely csomagolást a Szerződésnek megfelelően környezetkímélő módon lehet újrahasználni.

▼M2*6. cikk***Hasznosítás és újrafeldolgozás**

(1) Ezen irányelv célkitűzéseinek betartása érdekében a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy egész területükre kiterjedően elérjék a következő célokat:

- a) legkésőbb 2001. június 30-ig a csomagolási hulladék legalább 50 és legfeljebb 65 tömegszázalékát hasznosítják vagy égetik el hulladékégető művekben energetikai hasznosítás mellett;
- b) legkésőbb 2008. december 31-ig a csomagolási hulladék legalább 60 tömegszázalékát hasznosítják vagy égetik el hulladékégető művekben energetikai hasznosítás mellett;
- c) legkésőbb 2001. június 30-ig a csomagolási hulladékban levő összes csomagolóanyag legalább 25 és legfeljebb 45 tömegszázalékát dolgozzák fel újra úgy, hogy ez az egyes csomagolóanyagok tekintetében legalább 15 tömegszázalék legyen;
- d) legkésőbb 2008. december 31-ig a csomagolóanyag legalább 55 és legfeljebb 80 tömegszázalékát dolgozzák fel újra;
- e) legkésőbb 2008. december 31-ig a csomagolási hulladékot alkotó anyagok tekintetében a következő minimális, újrafeldolgozási célkitűzéseket valósítják meg:
 - i. üveg esetében 60 tömegszázalék;
 - ii. papír és karton esetében 60 tömegszázalék;
 - iii. fémek esetében 50 tömegszázalék;
 - iv. műanyagok esetében 22,5 tömegszázalék, kizárólag azokat az anyagokat figyelembe véve, amelyeket újból műanyagokká dolgoznak fel;
 - v. fa esetében 15 tömegszázalék.

▼M2

(2) A Közösségből a 259/93/EGK ⁽¹⁾ és az 1420/1999/EK ⁽²⁾ tanácsi rendelettel és az 1547/1999/EK bizottsági rendelettel ⁽³⁾ összhangban kivitt csomagolási hulladék csak akkor számít bele az (1) bekezdés szerinti kötelezettségek és célkitűzések teljesítésébe, ha megcáfolhatatlan bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a hasznosítási és/vagy újrafeldolgozási művelet olyan körülmények között zajlott, amelyek általánosságban egyenértékűek az erre vonatkozó közösségi jogszabályokban előírtakkal.

(3) A tagállamok adott esetben ösztönzik az energetikai hasznosítást, ha az környezetvédelmi és költség-haszon szempontból előnyösebb az anyag újrafeldolgozásánál. Erre a nemzeti újrafeldolgozás és a hasznosítási célkitűzések közötti elegendő különbség mérlegelésével kerülhet sor.

(4) A tagállamok adott esetben ösztönzik az újrafeldolgozott csomagolási hulladékból nyert anyagok használatát a csomagolás és egyéb termékek gyártásánál azáltal, hogy

- a) javítják az ilyen termékek piaci feltételeit;
- b) felülvizsgálják az ilyen anyagok használatát akadályozó meglévő rendeleteket.

(5) Legkésőbb 2007. december 31-ig az Európai Parlament és a Tanács minősített többséggel és a Bizottság javaslata alapján eljárva meghatározza a 2009-től 2014-ig tartó harmadik ötéves időszak célkitűzéseit, a tagállamok által az (1) bekezdésben megállapított célkitűzések elérése során szerzett tapasztalatok, valamint a tudományos kutatások és értékelési technikák, úgymint az életciklus értékelés és a költség-haszon elemzés megállapításai alapján.

Ezt a folyamatot ötévente meg kell ismételni.

(6) A tagállamok közzéteszik az (1) bekezdésben említett intézkedéseket és célkitűzéseket, és azokat tájékoztató kampány keretében a nyilvánosság és a gazdasági szereplők tudomására hozzák.

(7) Görögország, Írország és Portugália sajátos helyzetük, azaz a kis szigetek nagy száma, a vidéki és hegyvidéki területek, illetve a csomagolóanyag-fogyasztás jelenlegi alacsony szintje miatt úgy határozhatnak, hogy

- a) legkésőbb 2001. június 30-ig az (1) bekezdés a) és c) pontjában meghatározottaknál alacsonyabb célkitűzéseket valósítanak meg, de a hasznosításnál vagy a hulladékégetőben energetikai hasznosítás mellett történő elégetésnél legalább a 25 %-ot elérik;
- b) az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett célok elérését ugyanakkor későbbi határidőre halasztják, amely azonban 2005. december 31-nél nem lehet későbbi;
- c) az (1) bekezdés b), d) és e) pontjában említett célok elérését egy saját választásuk szerinti határidőre halaszthatják, amely 2011. december 31-nél nem lehet későbbi.

(8) A Bizottság a lehető leghamarabb, legkésőbb 2005. június 30-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásának előrehaladásáról és annak környezetre gyakorolt hatásáról, valamint a belső piac működéséről. A jelentés figyelembe veszi az egyes tagállamok egyedi körülményeit. A jelentésben a következők szerepelnek:

- a) értékelés a lényegi követelmények hatékonyságáról, végrehajtásáról és alkalmazásáról;

⁽¹⁾ HL L 30., 1993.2.6., 1. o. A legutóbb a 2557/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 349., 2001.12.31., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 166., 1999.7.1., 6. o. A legutóbb a 2118/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 318., 2003.12.3., 5. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 185., 1999.7.17., 1. o. A legutóbb a 2118/2003/EK rendelettel módosított rendelet.

▼M2

- b) további megelőző intézkedések, annak érdekében, hogy a csomagolás környezeti hatását alapvető funkciói csorbítása nélkül, a lehető legnagyobb mértékben csökkenteni lehessen;
- c) olyan csomagolási környezeti mutató esetleges kidolgozása, amely a csomagolási hulladék keletkezésének megakadályozását egyszerűbbé és hatékonyabbá teszi;
- d) csomagolási hulladék keletkezésének megakadályozására irányuló tervek;
- e) újrahasználat ösztönzése, és különösen az újrahasználat és az újrafeldolgozás költségeinek és előnyeinek összehasonlítása;
- f) gyártói felelősség, beleértve annak pénzügyi szempontjait is;
- g) 2010-ig erőfeszítések a csomagolásban levő nehézfémek és más veszélyes anyagok további csökkentésére, és adott esetben ezek használatának végleges beszüntetésére.

Ehhez a jelentéshez adott esetben mellékelni kell az ezen irányelv kapcsolódó rendelkezései felülvizsgálatára vonatkozó javaslatokat, kivéve, ha ezeket a javaslatokat már korábban benyújtották.

(9) A jelentés a (8) bekezdésben említett kérdésekkel, valamint a Hatodik Környezetvédelmi Cselekvési Program különböző elemei keretébe tartozó más lényeges kérdésekkel foglalkozik, különösen az újrafeldolgozás tematikus stratégiájával és az erőforrások fenntartható használatának tematikus stratégiájával foglalkozik.

A Bizottság és a tagállamok megfelelő esetben ösztönzik a (8) bekezdés b), c), d), e) és f) pontjával és más megelőzési eszközökkel kapcsolatos vizsgálatokat és kísérleti projekteket.

(10) Azok a tagállamok, amelyek az (1) bekezdésben szereplő legmagasabb célkitűzéseken túllépő programokat indítottak vagy fognak indítani, és amelyek erre a célra megfelelő újrafeldolgozási és hasznosítási kapacitásokat biztosítanak, a magas szintű környezetvédelem biztosítása érdekében törekedhetnek ezen célok elérésére azzal a feltétellel, hogy ezek az intézkedések nem okozzák a belső piac torzulását és nem gátolják, hogy más tagállamok betartsák ezt az irányelvet. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot ezekről az intézkedésekről. A Bizottság megerősíti ezeket az intézkedéseket, miután a tagállamokkal együttműködve igazolta, hogy azok összhangban vannak a fent említett szempontokkal, és nem önkényes megkülönböztetési eszközök, illetve nem jelentik a tagállamok közötti kereskedelem álcázott korlátozását.

▼M3

(11) Az Európai Unióhoz a 2003. április 16-i csatlakozási szerződés értelmében csatlakozott tagállamok az (1) bekezdés b) d) és e) pontjában rögzített célok elérését elhalaszthatják egy általuk választott időpontig, amely nem lehet későbbi, mint 2012. december 31. a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Litvánia, Magyarország, Szlovénia és Szlovákia esetében; 2013. december 31. Málta esetében; 2014. december 31. Lengyelország esetében és 2015. december 31. Lettország esetében.

▼B*7. cikk***Visszaváltási, gyűjtési és hasznosítási rendszerek**

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy olyan rendszereket állítsanak fel, melyek biztosítják a következőket:

- a) a használt csomagolás és/vagy csomagolási hulladék visszaváltása és/vagy begyűjtése a fogyasztótól, más végfelhasználótól vagy a hulladékláncból annak érdekében, hogy azokra a legmegfelelőbb ártalmatlanítási megoldásokat alkalmazzák;

▼B

b) a begyűjtött csomagolóanyag és/vagy csomagolási hulladék újrahasználatára vagy hasznosítására, beleértve az újrafeldolgozást is,

annak érdekében, hogy eleget tegyenek az ezen irányelvben megállapított célkitűzéseknek.

E rendszerekben az érintett ágazatok piaci szereplői és az illetékes hatóságok részt vehetnek. Ezek – hátrányos megkülönböztetés nélkül – az importált termékekre is vonatkoznak, beleértve a részletes rendelkezéseket és a rendszerekbe való belépésre megállapított díjakat, amelyeket úgy kell kialakítani, hogy a Szerződéssel összhangban elkerüljék a kereskedelem akadályozását vagy a verseny torzulását.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések a valamennyi csomagolásra és csomagolási hulladékra kiterjedő politika részét képezik, és figyelembe veszik különösen a környezetvédelemre, valamint a fogyasztóvédelemmel belül az egészségre, biztonságára és a higiénére vonatkozó követelményeket; a csomagolt áruk és felhasznált anyagok minőségének, eredetiségének és műszaki jellemzőinek megővését; valamint az ipari és kereskedelmi tulajdonjogok védelmét.

8. cikk

Jelölési és azonosítási rendszer

(1) A Tanács a Szerződésben megállapított feltételekkel összhangban az irányelv hatálybalépését követő két éven belül határoz a csomagolások megjelölése tárgyában.

▼M2

(2) A gyűjtés, újrahasználat és az újrafeldolgozást is magában foglaló hasznosítás megkönnyítése érdekében a csomagoláson az érintett iparág szerinti azonosítás és osztályozás céljából fel kell tüntetni a 97/129/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ alapján felhasznált csomagolóanyag(ok) jellegét.

▼B

(3) A csomagolás vagy magán a csomagoláson, vagy ahhoz rögzített címkén hordozza a megfelelő jelölést. Ennek jól láthatónak és könnyen olvashatónak kell lennie. A jelölés legyen sérthetetlen, tartós, valamint a csomagolás felnyitása után is jól olvasható.

9. cikk

Lényeges követelmények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az irányelv hatálybalépésétől számított három éven túl a csomagolást csak akkor lehessen forgalomba hozni, ha az eleget tesz az irányelvben, ideértve a II. mellékletet is, meghatározott lényeges követelményeknek.

(2) A tagállamok a 22. cikk (1) bekezdésében megjelölt időponttól vélelmezik, hogy az irányelvben, beleértve a II. mellékletet is, rögzített valamennyi lényeges követelménynek megfelel az olyan csomagolás, amely eleget tesz:

- a) a vonatkozó, egymással összehangolt szabványoknak, amelyek hivatkozási számait az *Európai Közösségek Hivatalos Lapja* közzétette. A tagállamok közzéteszik azon nemzeti szabványaik hivatkozási számait, amelyekkel a harmonizált szabványokat átveszik;
- b) a (3) bekezdésben említett vonatkozó nemzeti szabványoknak, amennyiben az e szabványok hatálya alá tartozó területeken nem léteznek összehangolt szabványok.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott nemzeti szabványaik szövegét, amelyek véleményük szerint eleget tesznek az e cikkben meghatározott alapvető követelmé-

⁽¹⁾ HL L 50., 1997.2.20., 28. o.

▼B

nyeknek. A Bizottság e szövegeket haladéktalanul továbbítja a többi tagállamnak.

A tagállamok közzéteszik ezeket a hivatkozási számokat. A Bizottság gondoskodik arról, hogy ezeket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétegyék.

(4) Ha valamely tagállam vagy a Bizottság úgy véli, hogy a (2) bekezdésben említett szabványok nem tesznek teljes mértékben eleget az (1) bekezdésben említett lényeges követelményeknek, a Bizottság vagy az érintett tagállam a 83/189/EGK irányelv által létrehozott bizottság elé terjesztik az ügyet, megadva ennek indokait. E bizottság késedelem nélkül állást foglal.

A bizottság véleményének figyelembevételével a Bizottság tájékoztatja a tagállamokat, hogy vissza kell-e vonni e szabványokat a (2) és (3) bekezdésekben hivatkozott közleményekből vagy sem.

*10. cikk***Szabványosítás**

A Bizottság adott esetben előmozdítja a II. mellékletben meghatározott lényeges követelményekre vonatkozó európai szabványok kidolgozását.

A Bizottság különösen az alábbiakra vonatkozó európai szabványok kidolgozását mozdítja elő:

- a csomagolás életciklus-elemzésének kritériumai és módszerei,
- a nehézfémek és más veszélyes anyagok csomagolásban való jelenlétének, valamint a csomagolásból és a csomagolási hulladékból a környezetbe való kibocsátásuknak a mérésére és ellenőrzésére szolgáló módszerek,
- a csomagolás újrafeldolgozott anyagtartalma minimumának követelményei az egyes csomagolási típusok esetén,
- az újrafeldolgozási módszerek kritériumai,
- a komposztálási módszerek és az előállított komposzt kritériumai,
- a csomagolás megjelölésének kritériumai.

*11. cikk***A csomagolásban jelen lévő nehézfémek koncentrációja**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csomagolásban vagy a csomagolás összetevőiben jelen lévő ólom, kadmium, higany és króm (VI) koncentrációinak összege ne haladja meg az alábbiakat:

- 600 ppm a tömegre vetítve, két évvel a 22. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpont után,
- 250 ppm a tömegre vetítve, három évvel a 22. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpont után,
- 100 ppm a tömegre vetítve, öt évvel a 22. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpont után.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott koncentrációk nem vonatkoznak a teljes egészében ólomkristály üvegből a 69/493/EGK irányelv⁽¹⁾ értelmében készült csomagolásra.

▼M4

(3) A Bizottság meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett az (1) bekezdésben említett koncentrációk nem vonatkoznak az újrafeldolgozott anyagokra és azokra a termékfolyamatokra, amelyek zárt és ellenőrzött láncot alkotnak, valamint meghatározza azokat a csomago-

⁽¹⁾ HL L 326., 1969.12.29., 36. o.

▼M4

lástípusokat, amelyek mentesülnek az (1) bekezdés harmadik francia bekezdésében hivatkozott követelmény alól.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 21. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B*12. cikk***Információs rendszerek**

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy létrejöjjenek a csomagolással és csomagolási hulladékkal kapcsolatos adatbázisok, amennyiben ezek még nem találhatók meg egymással összehangoltan, annak érdekében, hogy hozzájáruljanak annak lehetővé tételéhez, hogy a tagállamok és a Bizottság ellenőrizhessék az irányelvben kitűzött célok megvalósítását.

(2) Ebből a célból az adatbázisok különösen a csomagolás és csomagolási hulladék áramlásának nagyságáról, jellemzőiről és alakulásáról szolgáltatnak információkat (beleértve a csomagolóanyagok és a gyártásukhoz felhasznált összetevők mérgező vagy veszélyes voltáról szóló információkat) az egyes tagállamok szintjén.

▼M4

(3) Az előállított adatok jellemzőinek és bemutatásának összehangolása, valamint a tagállamok adatainak kompatibilissé tétele érdekében a tagállamok olyan formátumban bocsátják a Bizottság rendelkezésére meglévő adataikat, amelyeket a Bizottság az irányelv hatálybalépési időpontját követően egy évvel határoz meg a III. melléklet alapján, a 21. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően.

▼B

(4) A tagállamok figyelembe veszik a kis- és középvállalkozások sajátos problémáit a részletes adatok szolgáltatása terén.

(5) Az összegyűjtött adatokat a 17. cikkben meghatározott nemzeti jelentésekkel együtt rendelkezésre bocsátják, és azokat a további jelentésekben naprakésszé teszik.

(6) A tagállamok minden érintett piaci szereplőtől megkövetelik, hogy az illetékes hatóságokat az e cikkben előírt megbízható adatokkal lássák el az ágazataikat illetően.

*13. cikk***A csomagolások felhasználóinak tájékoztatása**

A tagállamok a 22. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított két éven belül intézkedéseket tesznek annak biztosítása érdekében, hogy a csomagolások felhasználói, ideértve különösen a fogyasztókat, megszerezzék a szükséges információkat az alábbiakról:

- a számukra rendelkezésre álló visszaváltási, begyűjtési és hasznosítási rendszerekről,
- a csomagolás és csomagolási hulladék újrafelhasználásához, hasznosításához és újrafeldolgozásához való hozzájárulásokról,
- a piacon jelen lévő csomagolásokon található jelölések jelentéséről,
- a csomagolásra és csomagolási hulladékokkal való gazdálkodásra vonatkozó, a 14. cikkben meghatározott gazdálkodási tervek megfelelő elemeiről.

▼M2

A tagállamok támogatják a fogyasztók tájékoztatására és környezet-tudatosságának növelésére szolgáló kampányokat is.

▼B*14. cikk***Gazdálkodási tervek**

Az irányelvben meghatározott célkitűzések és intézkedések alapján a tagállamok a 75/442/EGK irányelv 7. cikke értelmében megkövetelt hulladékgazdálkodási tervekbe külön fejezetet iktatnak be a csomagolással és csomagolási hulladékkal való gazdálkodásról, beleértve a 4. és 5. cikk értelmében meghozott intézkedéseket is.

*15. cikk***Gazdasági eszközök**

A Szerződés idevágó rendelkezései alapján eljárva, a Tanács gazdasági eszközöket fogad el az irányelvben meghatározott célkitűzések megvalósításának előmozdítására. Ilyen intézkedések hiányában a Közösség környezetvédelmi politikáját irányító elvek – többek között a „szennyező fizet” elve – és a Szerződésből eredő kötelezettségek betartásával a tagállamok fogadnak el intézkedéseket e célkitűzések megvalósítása érdekében.

*16. cikk***Értesítés**

(1) A 83/189/EGK irányelv sérelme nélkül a tagállamok, mielőtt intézkedéseket hoznának, azon intézkedések tervezeteiről, amelyeket az irányelv keretében kívánnak elfogadni, kivéve az adópolitikai jellegű intézkedéseket, de beleértve azokat az adópolitikai intézkedésekhez kapcsolódó műszaki előírásokat, amelyek annak érdekében kapcsolódnak adópolitikai rendelkezésekhez, hogy előmozdítsák az e műszaki előírásoknak való megfelelést, értesítik a Bizottságot annak érdekében, hogy ez utóbbi számára lehetővé tegyék azoknak a fennálló rendelkezések figyelembevételével való vizsgálatát, minden esetben a fenti irányelv szerinti eljárást követve.

(2) Ha a tervezett intézkedés a 83/189/EGK irányelv értelmében vett műszaki előírásra is kiterjed, az érintett tagállam az ezen irányelvben meghatározott értesítési eljárást követve utalhat arra, hogy az értesítés ugyancsak érvényes a 83/189/EGK irányelvre nézve is.

*17. cikk***Jelentési kötelezettség**

A tagállamok jelentést tesznek a Bizottságnak ezen irányelv alkalmazásáról, a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv 5. cikke szerint⁽¹⁾. Az első jelentés az 1995-től 1997-ig tartó időszakot öleli fel.

*18. cikk***A forgalomba hozatal szabadsága**

A tagállamok nem tilthatják meg olyan csomagolás forgalomba hozatalát területükön, amely eleget tesz ezen irányelv rendelkezéseinek.

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 48. o.

▼M4*19. cikk***Hozzáigazítás a tudományos és műszaki fejlődéshez**

(1) A 21. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni azokat a módosításokat, amelyek a (8. cikk (2) bekezdésében és a 10. cikk második albekezdésének utolsó francia bekezdésében említett) azonosítási rendszernek, a (12. cikk (3) bekezdésében és a III. mellékletben említett) adatbázisrendszerre vonatkozó formátumoknak a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazításához szükségesek.

(2) A Bizottság elfogadja azokat a módosításokat, amelyek az I. mellékletben említett, a csomagolás meghatározására vonatkozó szemléltető példának a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazításához szükségesek. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 21. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B*20. cikk***Különös intézkedések****▼M4**

(1) A Bizottság meghatározza azokat a műszaki intézkedéseket, amelyek ezen irányelv rendelkezéseinek, különösen az Európai Unióban nagyon kis (azaz hozzávetőlegesen 0,1 tömegszázaléknyi) mennyiségben forgalomba hozott inert csomagolóanyagokra, orvosi eszközök és gyógyszerkészítmények elsődleges csomagolására, kisméretű csomagolásra és luxuscsomagolásra való alkalmazásával kapcsolatban felmerülő nehézségek kezeléséhez szükségesek. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 21. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(2) A Bizottság ugyancsak jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak minden más meghozandó intézkedésről, adott esetben, egyben a javaslatait is mellékeli.

▼M2*21. cikk***Bizottsági eljárás**

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat ⁽¹⁾ 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

▼M4

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

22. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok meghozzák azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek 1996. június 30-a előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.
- (2) Amikor a tagállamok elfogadják az első bekezdés szerinti rendelkezéseket, azokban hivatkozniuk kell ezen irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (3) Ezenkívül a tagállamok közlik a Bizottsággal valamennyi hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést, amelyet az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

▼M2

(3a) Feltéve, hogy a 6. cikkben meghatározott célkitűzések teljesülnek, a tagállamok a 7. cikk rendelkezéseit az illetékes hatóságok és az érintett gazdasági ágazatok közötti megállapodások révén ültethetik át.

Ezek a megállapodások a következő követelményeknek felelnek meg:

- a) a megállapodások végrehajthatók;
- b) a megállapodások célkitűzéseket írnak elő, megfelelő határidőkkel;
- c) a megállapodásokat közzéteszik a nemzeti hivatalos lapban vagy a nyilvánosság számára azonos módon hozzáférhető hivatalos dokumentumban, és közlik a Bizottsággal;
- d) az elért eredményeket rendszeresen figyelik, jelentik az illetékes hatóságoknak és a Bizottságnak, és a megállapodásokban meghatározott feltételek szerint a nyilvánosság számára elérhetővé teszik;
- e) az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a megállapodás értelmében elért haladást megvizsgálják;
- f) a megállapodás be nem tartása esetén a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekkel hajtják végre ennek az irányelvnek a vonatkozó rendelkezéseit.

▼B

(4) A csomagolás gyártására vonatkozó követelmények semmi esetben sem vonatkoznak az adott termékhez használt csomagolásra, ha az az irányelv hatálybalépési időpontja előtt készült.

(5) A tagállamok engedélyezik ezen irányelv hatálybalépése előtt előállított olyan csomagolás legfeljebb ugyanezen időponttól számított 5 éven belüli forgalomba hozatalát, amely megfelel a hatályos nemzeti jogszabályoknak.

23. cikk

A 85/339/EGK irányelv a 22. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttal kezdődően hatályát veszti.

24. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

25. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼ **M2***I. MELLÉKLET***SZEMLÉLTETŐ PÉLDÁK A 3. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT KRITÉRIUMOKRA****Szemléltető példák az i. kritériumra***Csomagolás*

Édességet tartalmazó dobozok

CD tokot borító fóliaburkolat

Nem csomagolás

Virágcserepek, amelyekben a növény teljes élettartamát tölti

Szerszámosládák

Filteres tea

Sajtot bevonó viaszrétegek

Kolbászbél

Szemléltetők példák a ii. kritériumra*Csomagolás, ha az eladási helyen való feltöltésre tervezték és szánták*

Papírból vagy műanyagból készült hordtasak

Eldobható tányérok és esészek

Háztartási fólia

Szendviceses zacskók

Alumínium fólia

Nem csomagolás

Keverőpálca

Eldobható evőeszközök

Szemléltető példák a iii. kritériumra*Csomagolás*

Közvetlenül a termékre akasztott vagy arra rögzített címkék

Csomagolás része

Szempillaecset, amely a tárolóeszköz záró elemének része

Tapadós címkék, amelyeket más csomagolási tételekhez ragasztottak

Fűzőkapcsok

Műanyag védőtokok, hálók

Adagok mérésére szolgáló eszköz, amely mosó- és tisztítószerek tárolóeszközei záró elemének része.

II. MELLÉKLET

A CSOMAGOLÁS ÖSSZETÉTELÉRE, VALAMINT ÚJRAFELHASZNÁLHATÓ ÉS ÚJRAHASZNOSÍTHATÓ (IDEÉRTVE AZ ÚJRAFELDOLGOZHATÓ) JELLEGÉRE VONATKOZÓ LÉNYEGI KÖVETELMÉNYEK

1. A csomagolás gyártására és összetételére vonatkozó követelmények

- A csomagolást úgy kell előállítani, hogy a csomagolás térfogata és tömege arra a minimálisan elégséges mennyiségre korlátozódjék, amely fenntartja a csomagolt termék és a fogyasztó számára a biztonságosság, a higiénia és az elfogadhatóság szükséges szintjét.
- A csomagolást úgy kell megtervezni, előállítani és forgalmazni, hogy lehetővé tegyék annak újrahasználatát vagy hasznosítását (beleértve az újrafeldolgozást), és minimumra csökkentsék annak a környezetre gyakorolt hatását, amikor a csomagolási hulladékok vagy a csomagolási hulladékgazdálkodási műveletek anyagmaradékát ártalmatlanítják.
- A csomagolást úgy kell előállítani, hogy minimumra csökkentsék az ártalmas és veszélyes anyagok jelenlétét bármilyen csomagolási összetevő vagy csomagolóanyag alkotóelemei között, tekintettel azoknak a levegőbe kibocsátott anyagban, a salakban vagy a csurgalékvízben való jelenlétére, amikor a csomagolást vagy a gazdálkodási műveletekből származó anyagmaradékokat vagy a csomagolási hulladékot elégetik vagy hulladék-lerakóhelyen ártalmatlanítják.

2. A csomagolás újrahasználható jellegére vonatkozó követelmények

Az alábbi követelményeket egyidejűleg kell kielégíteni:

- a csomagolás fizikai tulajdonságainak és jellemzőinek lehetővé kell tenniük több fordulót vagy visszatérést a felhasználás rendes körülményei között előre látható feltételek mellett,
- az elhasznált csomagolás feldolgozásánál lehetőséget kell biztosítani a munkát végzők egészségügyi és biztonsági követelményeinek betartására,
- teljesíteniük kell az újrahasznosítható csomagolásra vonatkozó sajátos követelményeket, amikor már a csomagolás nem használható fel, és ezáltal hulladékká válik.

3. A csomagolás hasznosítható jellegére vonatkozó követelmények

a) Az újrafeldolgozás útján hasznosítható csomagolás

A csomagolást úgy kell előállítani, hogy a piacképes termékek gyártása során felhasznált anyagok bizonyos tömegszázalékának újrafeldolgozását lehetővé tegyék, a Közösség jelenlegi szabványjaival összhangban. E százalékos arány megállapítása a csomagolást alkotó anyagok fajtájától függően változhat.

b) Az energetikai hasznosítás útján hasznosítható csomagolás

Az energia visszanyerése céljából feldolgozott csomagolási hulladéknak rendelkeznie kell egy minimális alsó fűtőértékkel ahhoz, hogy lehetővé tegye az energetikai hasznosítás optimalizálását.

c) A komposztálás formájában hasznosítható csomagolás

A komposztálással feldolgozott csomagolási hulladéknak olyan biológiai úton lebontható jelleggel kell rendelkeznie, hogy az ne akadályozza az elkülönített begyűjtést és azt a komposztálási eljárást vagy tevékenységet, amelynek azt alávetik.

d) Biológiai úton lebontható csomagolás

A biológiai úton lebontható csomagolásnak olyan tulajdonsággal kell rendelkeznie, hogy képes legyen fizikai, kémiai, termikus vagy biológiai bomlásra úgy, hogy a kész komposzt végső soron szén-dioxid, biomasz-szává és vízzé bomoljon le.

*III. MELLÉKLET***ADATOK, AMELYEKET A TAGÁLLAMOKNAK FEL KELL TŰNTETNIÜK A CSOMAGOLÁSSAL ÉS CSOMAGOLÁSI HULLADÉKKAL KAPCSOLATOS ADATBÁZISAIBAN (AZ 1-4. TÁBLÁZAT SZERINT)**

1. Elsődleges, másodlagos és harmadlagos csomagolásnál:
 - a) az országon belül felhasznált (előállított + importált – exportált) csomagolás anyagkategóriánkénti mennyiségei (1. táblázat);
 - b) újrahasznált mennyiségek (2. táblázat).
2. A háztartási és háztartáson kívüli csomagolási hulladékánál:
 - a) az országon belül hasznosított és ártalmatlanított (előállított + importált – exportált), csomagolás anyagkategóriánkénti mennyiségei (3. táblázat);
 - b) hasznosított – ideértve az újrafeldolgozott – anyagkategóriánkénti mennyiségek (4. táblázat).

▼B

1. TÁBLÁZAT

A tagállam területén felhasznált (elsődleges, másodlagos és harmadlagos) csomagolás mennyisége (tonnában)

	Előállított	– Exportált	+ Importált	= Összesen
Üveg				
Műanyag				
Papír és karton (ideértve a társított anyagokat (kompozitok) is)				
Fém				
Fa				
Egyéb				
Összesen				

▼B

2. TÁBLÁZAT

A nemzeti területen belül újrahasznált (elsődleges, másodlagos és harmadlagos) csomagolás mennyisége

	A felhasznált csomagolás (tonna)	Újrahasznált csomagolás	
		(tonna)	(százalék)
Üveg			
Műanyag			
Papír és karton (ideértve a társított anyagokat (kompo- zitok) is)			
Fém			
Fa			
Egyéb			
Összesen			

3. TÁBLÁZAT

A tagállam területén a hasznosított és az ártalmatlanított csomagolási hulladék mennyisége (tonnában)

	A keletkezett hulladék	– Exportált hulladék	+ Importált hulladék	= Összesen
Háztartási hulladék				
Üvegcsomagolás				
Műanyag csomagolás				
Papír és kartoncsomagolás				
Társított karton csomagoló anyagok (karton kompozitok)				
Fémcsomagolás				
Facsomagolás				
Összes háztartási csomagolási hulladék				
Háztartáson kívüli hulladék				
Üvegcsomagolás				
Műanyag csomagolás				
Papír és kartoncsomagolás				
Társított karton csomagoló anyagok (karton kompozitok)				
Fémcsomagolás				
Facsomagolás				
Összes háztartáson kívüli csomagolási hulladék				

4. TÁBLÁZAT

A tagállam területén újrafeldolgozott, illetve újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyisége

	Hasznosított és ártalmatlanított összes tömeg tonna	Újrafeldolgozott mennyiség		Hasznosított mennyiség	
		(tonna)	(százalék)	(tonna)	(százalék)
Háztartási hulladék					
Üvegsomagolás					
Műanyag csomagolás					
Papír és kartoncsomagolás					
Társított karton csomagoló anyagok (karton kompozitok)					
Fémcsomagolás					
Facsomagolás					
Összes háztartási csomagolási hulladék					
Háztartáson kívüli hulladék					
Üvegsomagolás					
Műanyag csomagolás					
Papír és kartoncsomagolás					
Társított karton csomagoló anyagok (karton kompozitok)					
Fémcsomagolás					
Facsomagolás					
Összes háztartáson kívüli csomagolási hulladék					